

Miljörelsens kärnavfallssekretariat, Milkas
The Swedish Environmental Movement's Nuclear Waste Secretariat
Tegelviksgatan 40, 116 41 Stockholm, Sweden
Tel. +46-8 84 14 90 info@milkas.se
www.milkas.se | www.nonuclear.se

NACKA TINGSRÄTT
Avdelning 4

INKOM: 2017-10-26
MÅLNR: M 1333-11
ÅRTBIL: 822

Herr ordförande, ledamöter och alla övriga här i salen!

Den här ansökan påverkar oss, framtidens generationer och världen.

Jag börjar påminna om, vart vi är på väg.

Den 6 th artutrotningen som mänskligheten har orsakat, började med den första atombombssprängningen år 1945 över Hiroshima.

Sedan dess ser man för varje år en ökning av mutationer och cancer.

Därför tål vår stackars jord inga fler radioaktiva utsläpp.

Enligt en tysk studie som publicerats i den vetenskapliga tidskriften Plos One, konstateras att i skyddade naturområden utan någon giftspridning har det skett en 76% minskning av insekter de senaste 27 åren. Förloras insekterna går vi mot en kollaps.

Ända sedan mitten av 1970-talet har jag haft en dröm, som tycktes så

självklar att förverkliga.

Hur lycklig jag och alla andra som på den tiden röstade på centern hade varit, om vi hade fått meddelandet:

Nu har alla förstått hur farligt kärnkraftavfallet är.

Vi ska inte längre producera det här giftet längre.

Och det vi har, ska slutförvaras helt säkert, så generationerna efter oss aldrig behöver bekymra sig för en alltmer radioaktiv miljö.

I slutet av 1970-talet anordnade socialdemokraterna energistudiecirklar över hela landet, dit alla var välkomna. När vi studerat alla upptänkliga energislag, var vi i kvarteret Fältöversten enhälligt överens om att kärnkraft ville vi absolut inte satsa på, inte ens jag som intresserat mig för atomfysik.

Socialdemokraterna samlat in alla studieresultaten, visade det sig att 75% av studiecirkeln ville ha något annat än kärnkraftverk.

Vi fortsatte våra studier hos Folkkampanjen mot Atomkraft. Inför folkomröstningen 1980 ändrade vi namnet till Folkkampanjen mot Kärnkraft-Kärnvapen.

År 2005 bildade vi tillsammans med Jordens Vänner Miljörörelsens Kärnavfallssekretariat, MILKAS, som enbart ska granska kärnindustrins avfallsplanering.

Och nu undrar vi?

När kan vi andas ut?

När har uranet producerat sin sista plutonium-atom?

Vi var några stycken, som festade i tisdags med ICAN, International Campaign to Abolish Nuclear Weapons, den internationella samarbetsorganisationen för kärnvapnens avskaffande, och gladde oss åt det kommande Nobelpriset.

Men vi undrar ändå, hur länge vi ska få vänta på att det sista kärnvapnet oskadliggörs.

Precis som vi väntar på att allt radioaktivt läckage från Tjernobyls bränslestavar ska upphöra att sakta men säkert med grundvattnet rinna mot Svarta Havet.

Och när ska det radioaktiva läckaget från Fukushima's bränslestavar upphöra att rinna ut i Stilla Oceanen?

Och när ska de radioaktiva utsläppen från kärnkraftverken upphöra?

När ska klokhet och förnuft vinna över maktens män?

Vilka makter råder över Strålsäkerhetsmyndigheten?

Den ekonomiska makten? Ja, förvisso!

Men är det självständiga, kunniga och modiga individer, som arbetar där?

Jag vill tro det.

Visst skulle de rakryggade säga ifrån om

miljökonsekvensbeskrivningen inte var fullständig?

Visst skulle de säga ifrån om de misstänkte att det finns en bättre plats än Forsmark i Sverige och en bättre metod än KBS-3 metoden?

Eller finns det omedvetet någon regissör som står och drar i trådarna?

Det är inte bara de som arbetar mot kärnvapen som får fina priser.

Var det någon som undgick professor Leygraf varningar om försprödning?

Professor Christofer Leygraf har fått det prestigefyllda Marcel Pourbaix-priset för sina insatser för internationella samarbeten inom korrosionsforskning.

Priset delades ut nu den 4 september vid den 20e International Corrosion Congress i Prag.

Nog vet Strålsäkerhetsmyndigheten mycket väl vad biosfär är?

Finns det en hemlig överenskommelse om dispens, som vi granskare inte känner till?

Har villkoren ändrats?

Nog påverkas biosfären från dag ett när kopparkapseln befrias från stora maskinens strålskydd?

Och därmed är KBS-3 metoden ogiltig i grottans biosfärsmiljö, eller hur?

Och slutligen ett fritt citat från vår kära Astrid Lindgren:

Det finns saker man måste säga, även om de väcker förstämning, annars är man ingen människa, utan bara en liten lort.

Härmed tackar jag alla för väl en väl genomförd förhandling.

Britta Kahanpää